

CANTECUL STRĂINĂȚII

I

Rătăcesc în căi străine,
De căminu-mi depărtat ;
Imi trec viața în suspine,
Pânea 'n lacrimi mi am udat ;
Fie pânea cât de rea,
Tot mai bine 'n țera mea.

II

Ah ! în țera mea frumóssă
Am lăssat tată iubit,

Am lăssat maică duióssă
Ce de plânsuri au albit.
Fie pânea cât de rea,
Tot mai bine 'n țera mea.

III

Veți o culme muntenéscă
S'o căsuță de desubt ?
Este vatra părintéscă
Unde laptele am supt.
Fie pânea cât de rea,
Tot mai bine 'n țera mea.

IV

In dumbrava verde, déssă ,
O fecióră veți trecênd ?
Este-a inimi'mi miréssă
Ce mă chémă suspinând.
Fie pânea cât de rea ,
Tot mai bine 'n țera mea.

V

La străini am stat la massă,
Si cu ei m'am ospétat ;